

ΣΕ ΜΙΑ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΗ ΚΟΡΗ

Ἐκείνη π' ἔλαμπε μακριὰ
Σὰν τὸ χρυσὸ φεγγάρι
Κι ἄξιαφυα μιῶρη συγνεφιά
Τῆς σκέπασε τὴ χάρη·

Καίην πού πλήγωσε βαθιά
Τοῦ χάρου τὸ δρεπάνι
Κ' ἐξήτησε στὴν ξενιτιά
Στὸν πόνο της βοτάνι·

Ἄν τοῦ νησιοῦ πού πάτησε
Τὶς διασφρὲς ἡραοῦλες
Καὶ τὶς πλαγιὲς π' ἀγνάντησε
Καὶ ἀψηλὲς κορφοῦλες,

Τὶς ἡσκιωμένες λαγκυδιές,
Τὰ δροσερὰ λειβάδια,
Τὶς ὀλοπράσινες ἐρμιές,
Τ' ἀνθοσπαρμένα σιάδια·

Ἄν τοῦ πελάγου οἱ χρωματιές,
Οἱ βράχοι, ἡ ἀμμουδιά του,
Οἱ ταπεινὲς ἀκρογιαλιές,
Ἡ ῥοδαλὴ ὄχτιά του·

Τῆς λίμνης ἡ γλυκεῖα θωριά,
Τὰ ἡμερὰ νερά της,
Ἡ ἀνθισμένη λυγαριά,
Τὸ χόρτο, ἡ καλαμιὰ της·

Ἡ ἀνοιξή ἡ πυντοτεινή,
Τὸ μυρωμένο ἀγέρι,
Στὴ λύπη της τὴ μακρινή
Ἡμπόρεσε νὰ φέρῃ

Αἴγη ζωή, πνοή, χαρά,
Καὶ βάλσαμο νὰ χύσῃ
Στὴν πληγωμένη της καρδιά
Καὶ νὰ τὴν ἀναστήσῃ·

Ἄν ξαναγύρη στὸ νησι
Κατάσπρο περιστέρι
Κ' ἡ συντροφιά της νᾶν' χρυσή
Καὶ τῆς καρδιάς της ταίρι,—

Ἄπ' τὸ χωριό μας νὰ διαβῇ
Πάλε νὰ τὴν ἰδοῦμε
Κι' αὐτὴν τὴ νέα της ζωῆ
Ὅλοι νὰ εὐχρηθοῦμε.

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΓΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συντάκτης: Ν. Α. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ, Ἄρ. 11, ΑΘΗΝΑ

Συντρομὴ χροιάτικη: Γιά τὴν Ἑλλάδα καὶ γιά τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιά τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 1/2.—Γιά τὶς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συντρομὲς (3 δρ. τὴν τρίμηνιά).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἢ δὲ στέλνει μπροστά τὴ συντρομὴ του.

20 λεπτά τὸ φύλλο, 20.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλοῦνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμῇ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ στὶς ἐπαρχίες στὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΗ—ΝΑΙ Η ΟΧΙ— ΑΓΝΟΙ ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΙ — Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ — Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ—Ο ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΚΑΙΡΟΣ.

ΝΑ τὴν ποῦμε — πῶς νὰ τὴν ποῦμε τὴ μακαρίτισσα Διπλὴ Βουλὴ ; Ἄς τὴν ποῦμε Π ρ ο κ ρ ι μ α τ ι κ ῆ Ἐθνοσυνέλευση, γιὰ νὰ μεταχειριστοῦμε τὸν καθιερωμένο ὄρο στοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνες.

Στὶς περασμένες ἐκλογὲς ὁ λαὸς δὲν εἴξερε ποιὸς νὰ στείλει μέσα. Πῆρε ἀπὸ τὸ σωρὸ ὅσους νόμιζε καλοὺς καὶ τοὺς ἔστειλε νάγωνιστοῦνε. Ἀγωνιστήκανε καὶ τοὺς εἶδε. Καὶ τώρα πιά στὶς ἐρχόμενες ἐκλογὲς θὰ ξέρει ὁ λαὸς ποιοὶ ἀπ' ὅλους αὐτοὺς ἀξίζουν νὰ ξαναμπροῦνε στὴ Βουλὴ καὶ νάγωνιστοῦνε.

Ἔτσι, πάει κανεὶς νὰ παραδεχτεῖ πῶς εἴταν ἀπαράιτητὴ ἡ μακαρίτισσα Βουλὴ, πῶς ἔπρεπε δηλ. νάρθεῖ καθὼς ἤρθε, πῶς ἔπρεπε νὰ διαλυθεῖ καθὼς διαλύθηκε, γιὰ νὰ φανοῦνε οἱ ἀληθινοὶ καὶ ἄξιοι ἀγωνιστὲς γιὰ τοὺς καθαντὸ ἀγῶνες καὶ νὰ μείνουν οἱ ἄλλοι, οἱ ἀξιαμῆδες, γι' ἀπλοὶ θεατὲς.

ΕΙΠΙΑΝ, καὶ πολλὰ σωστά, πῶς στὶς 8 τοῦ περασμένου Τριμηνητῆ ἡ ἐτυμηγορία τοῦ λαοῦ εἴταν ἀρνητικὴ. Διὰ τὸν λαὸν χτύπησε ὅσο μπόρεσε τὰ παλιὰ κόμματα, χωρὶς ὅμως νὰ δείξει μὲ τὴν ἐκλογὴ του καὶ τί θέλει. Νά, τώρα μὲ τὶς καινούριες ἐκλογὲς πού θὰν τοῦ δοθεῖ κάπιο θετικὸ ερώτημα καὶ θάχει νὰ δώσει ὀρισμένη πιά ἀπόκρισι. Θέλει τὸ Βενιζέλο ποῖσχηται μὲ ἀνορθωτικὸ πρόγραμμα καὶ τάξει πῶς θὰ ζητήσῃ μὲ κάθε μέσο νᾶν τὸ ἐφαρμόσει. ἢ δὲν τὸν θέλει ;

Στὸ χέρι του εἶναι νὰ πεῖ τὸ Ναὶ ἢ τὸ Ὅχι. Μὰ πρέπει νᾶναι πλατὺ τὸ Ναὶ του ἢ πλατὺ τὸ Ὅχι του. Πρέπει τὸ Φιλελεύτερο κόμμα νάρθεῖ μὲ γρη, μὲ ἀντάταξη πλειονοψηφία, ἢ γερὰ νὰ πέσει. Γιατὶ ἡ τελευταία ἐκλογὴ, μὲ τὸ νὰ μοιρασθεῖ τὸ ἀποτέλεσμά της σὲ χίλια κόμματα καὶ κομματάκια, μεταμόρφωσε τὴ Βουλὴ σὲ σωστὴ Βαβυλωνία.

ΔΕ συσταίνουμε τίποτα στην Κυβέρνηση. Εὐχόμαστε μοναχὰ οἱ συδουασμοὶ τῆς οἰ ἐκλογικοὶ νᾶναι συδουασμοὶ ἄ-
ξιοι νὰ ἐπιβληθοῦνε στὴν Κοινὴ Γνώμη μὲ τὰ ἠθικά
στοιχεῖα ποὺ θίχουνε μέσα κι ὄχι μὲ τοὺς «ἐκλογικοὺς πα-
ράγοντες». καθὼς τοὺς λένε, μ' ἄλλα λόγια μὲ μεγαλοκομ-
ματάρχιδες.

Σήμερα εὐτυχῶς, ἓνας εἶναι ὁ πιὸ μεγάλος κι ὁ πιὸ
θετικὸς κομματάρχης, ὁ Λαός. Ἡ Κυβέρνηση λοιπὸν αὐ-
τόνε μοναχὰ ἔχει νὰ λογαριάσει κι αὐτόνε πρέπει νὰ κοι-
τάξει μὲ κάθε τρόπο νὰ κερδίσει μὲ τὸ μέρος τῆς. Καὶ θὰ
τόν κερδίσει σίγουρα ἂν τοὺς παρουσιάσει τοὺς συδουασμοὺς
τῆς ἀγνοῦς, λευκοῦς καὶ ἄμμοιους ἀπὸ κάθε παλιά ἐκλογι-
κὴ ἀμαρτία.

ΟΣΟΙ ἀκούσανε τὸ Βενιζέλο νὰ μιλάει ἀπλά κι ἀπέ-
ριττα στὸ λαὸ τὴν Κεριακὴ τὸ βράδι ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ
ἱστορικοῦ πιά ξενοδοχείου του, καὶ νὰ σαγηνεῖ τὸν κο-
σμιάνη, δίχως νὰ τὸν ξεθεώνει μὲ ρητορικὲς κορῶνες καὶ
μὲ βροντερὰ ξεφωνητὰ (ἄχ. κύριε Λεβίδη, καὶ νάσουνα
στὴ θέση του, ἀκόμα θὰ ρητόρευες!), εἶδαν καὶ πιστέψανε
πὺς ὅταν ἔχει κανεὶς νὰ πει πράματα, τὰ βροντερὰ λό-
για δὲν τοῦ χωριάζονται καὶ πὺς τὰ βροντερὰ λόγια, κ.
Καζάζη, τὰ μεταχειρίζονται μοναχὰ ὅσοι δὲν ἔχουν τί-
ποτα νὰ ποῖνε κι ἀναγκάζονται νὰ κρέφουν τὴ γδύμνια
τοὺς μὲ χωρτένιες πορφύρες.

Ὁ Βενιζέλος δὲ ρητόρευε, διηγήθηκε. Κι ὅμως ἡ δή-
γησή του τὴν Κεριακὴ τὸ βράδι ἐνέργησε σὰ λόγος Δημο-
στένη.

ΕΠΙΠΡΑΜΜΑΤΙΚΗ κρίσις τοῦ ποιητῆ Παλαμᾶ.

Ὁ Βενιζέλος ἐνεργεῖ μὲ ρυθμὸ, μὲ ἁρμονία, μὲ
ποιήσι.

ΓΙΑ μερικὸς ἀγαθοὺς πατριώτες ποὺ κλαῖν καὶ δέ-
νουνται πὺς μὲ τὴ διάλυση τῆς Βουλῆς καὶ μὲ τὸ χασο-
μέρι τὸν κινουμένων ἐκλογῶνε χάνουμε **καιρὸ πολύτιμο**,
ἢ ἀπόκριση εἶναι πρόχειρη.

Ἄς λογαριάσουν πόσον καιρὸ βύσταξε ἡ μακαρίτισσα ἡ
Βουλὴ, τί ἔκαμε μέσα σ' ὅλον αὐτόνε τὸν καιρὸ κι ἀμέ-
σως θὰ παρηγορηθοῦν καὶ θὰ παραδεχτοῦν πὺς πιὸ ἀπο-
τελεσματικὰ θὰ ξοδιστεῖ τώρα ὁ **πολύτιμος καιρὸς** μὲ
τὶς ἐκλογές, παρὰ πρῶτον μὲ τὴν ἀεροκοπανίστρα Βουλὴ
τοὺς.

ΓΑΛΛΟΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

(6, Ὀδὸς Σταδίου.— Ἀνωθεν Ἐστιατορίου Ἀβέρωφ)

Pierre Baudry-Egerton Duckworth

Ἡ Γαλλοαγγλικὴ Σχολὴ εἰδοποιεῖ τοὺς γονεῖς τῶν μα-
θητῶν τῶν διαφόρων Σχολείων ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἤδη λει-
τουρῶντων ἐσπερινῶν τμημάτων, θέλει καταρτίσει ἀπὸ
4—6 μ.μ. καθ' ἑκάστην **πρακτικὰ τμήματα** Γαλλικῶν καὶ
Ἀγγλικῶν ἀποικειστικῶς διὰ τοὺς νέους. Διὰ τάξεις
τῶν δέκα τὸ πολὺ μαθητῶν Δρ. 6 μηνιαίως. Δρ. 10 διὰ
τὰς δύο γλώσσας. Δίδονται καὶ ἰδιαιτέραι παραδόσεις.

ΤΑΣΩ

Ἀφιερωμένο τοῦ ΨΥΧΑΡΗ

Σὲ μιὰ βουνησία λαγκαδιὰ εἴχαμε μαζεφτεῖ ἓνα
καλοκαίρι μιὰ μικρὴ συντροφιά. Εἴτανε κεῖ κάποιον
λουτρά κ' ἓνας φίλος μου ποὺ ἦρθε νὰ γιαιτρέψει
τοὺς ρεματισμοὺς του, μ' ἔσυρε κ' ἐμὲ μαζί του. Ὁ-
ξω ἀπὸ τοὺς χωριάτες, ποὺ εἴχανε στήσει στὴν πλα-
γιὰ τὶς πρόχειρες καλύβες τοὺς ἀπὸ ἐλατόκλαδα,
βρήκαμε κι ἄλλους πεντέξη τῆς δικῆς μας τάξης.
Πάνε πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε καὶ μοῦ μέινανε καθα-
ρὰ στὸ νοῦ μόνο τρεῖς ἀπ' αὐτοὺς. Ἐνας ἔμπορος
ἀπὸ κάποια μικρὴ χώρα ἐκεῖ κοντὰ ἓνας γιαιτρός
ἀπὸ μιὰν ἄλλη κάτω στὸν κάμπο κ' ἓνας ἀπόστρα-
τος σπαθοφόρος. Κ' οἱ τρεῖς εἴτανε πενηντάρηδες
κι ἀπάνω. Ὁ ἔμπορος πάντα λιγόλογος καὶ μαζεμέ-
νος, οἱ ἄλλοι δυὸ λογάδες κι ἀνοιχτόκαρδοι. Ὁ ἔμ-
πορος, θυμοῦμαι ἔπαιζε πάντα μὲ τὴ χοντρὴ χου-
σὴ ἀλυσίδα τοῦ ρολοιοῦ του, ἢ μπλέκοντας τὰ χέ-
ρια του ἔφερνε γύρους ἀδιάκοπους, ἀτέλειωτους μὲ
τὰ δυὸ μεγάλα δάχτυλα, σὲ βαθμὸ ποὺ πείραζε τὰ
νεῦρα τοῦ ἀπόστρατου σπαθοφόρου, κι ἄρχιζε κ' ἐ-
κείνος καὶ φουσοῦσε τὰ ρουθούνια ζαρώνοντας μου-
στάκια καὶ μάγουλα. Ὁ γιαιτρός δὲ φαινότανε πὺς
εἶχε διόλον νεῦρα. Ὅλοι μας εἴχαμε καθέννας τὴν
καλύβα του, μὰ γιὰ περισσότερη εὐκολία — μιὰ καὶ
πιάσαμε γνωριμιὰ, ὅπως γίνεται σὰ βρίσκονται στὴν
ἐρημιὰ κάμποσοι ἄνθρωποι μαζεμένοι—μᾶς μαγέρε-
βε ὁ ὑπερέτης τοῦ γιαιτροῦ καὶ τρώγαμε ὅλοι μαζί
κάτω ἀπὸ ἓναν πλάτανο. Τὸ μέρος ὁμορφο δὲν εἴ-
τανε πληχτικὴ ξεκαίλια μόνο, στενὸς οὐρανὸς ἀπο-
πάνω καὶ δυνατὸ λιωπύρι γῆρο στὰ στουρνάρια. Τὶς
ἀγνῆνες πηγαίναμε κινήγι στὰ ριζὰ δλοτρῶγυρα μὲ
τὸ γιαιτρὸ καὶ μὲ τὸ φίλο μου. Ὁ ἀπόστρατος μᾶς
ἔδινε μοναχὰ τὸ σκυλί του. Ὁ πόνος στὸ γουφὸ δὲν
τόν ἄφηνε τὸν ἴδιο νᾶρχεται μαζί μας. Ἔπειτα τὸ
ρίχναμε ὀλημέρη στὰ χωριά, ὅσο φωτοῦσε τοῦ θεοῦ
τὸ φῶς. Σὰν κουραζόμεστε κατὰ τὸ βράδι, ξιπλω-
μένοι στὰ κλαδιὰ καὶ μισονιστιαμένοι, ἀκούγαμε τὸ
γιαιτρὸ ἢ τὸ σπαθοφόρο ποὺ μᾶς λέγανε διάφορες ἱ-
στορίες. Τὸ γιαιτρὸ μὲ πιὸ πολλὴ εὐχαρίστηση. Οἱ
περισσότερες γυρίζανε γῆρο στὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ
τόπου του. Εἴτανε φανατικὸς μὲ τὸ Κορδῶνι καὶ τὸ
εἶχε δουλέψει σὰ βουλευτὴς κάμποσα χρόνια. Σιγνὰ
ὅμως ἄλλαξε τὸ θέμα. Μᾶς ἔλεγε γιὰ τὴ ζωὴ του
στὴν πρωτέβουσα, μᾶς ἱστοροῦσε γιαιτρικὰ του ἀ-
νέκδοτα ἀπὸ τὸ χωριό. Τοῦ ἄρεσε νὰ μιλεῖ, νάκούει
τὴ φωνὴ του νᾶχει στὴ βραδινὴ σιγαλιὰ τῆς λαγκα-
διᾶς. Μιὰ ἀπὸ τὶς ἱστορίες τοῦ γιαιτροῦ εἶναι κ' ἡ
παρακάτω. Μᾶς τὴν εἶπε μιὰ βραδιὰ ποὺ ἡ κουβέν-
τα γύρισε στὶς γυναῖκες καὶ στὴν ἀγάπη, καὶ σὰν
εἶχε ἀδειάσει κάμποσα ποτήρια κρασί. Μᾶς εἴχανε
φέρει τὴν ἡμέρα κείνη φρέσκο ἀπ' τὸ χωριό.

1.

Ἡ χήρα Γαλάναινα—ἔτσι ἄρχισε ὁ γιαιτρός—εἴ-
τανε τὸ δεξὶ χέρι τῆς μάνας μου, καθὼς τὸ λένε.
Ὅταν ἡ ψυχπαῖδα παρᾶτρωγε κορῆμηλα ἢ ἀρα-